

[Svend Erik Hovmand]

må vi altså konstatere, at det går ud over vores landbrugsjord, vores landbrugsproduktion, beskæftigelse osv., men samtidig går det også ud over vores natur og vores naturressourcer. Det er det, vi søger med dette forslag at finde mulighed for en kompensation for.

Vi mener, at der i øjeblikket er foretaget en meget stor del af det arbejde, som vi finder nødvendigt for at foretage en rimelig vurdering af dette spørgsmål. Vi har under landbrugsministeriet fået oprettet et jordbrugsklassificeringskontor i Vejle, som nu er ved at tilendebringe sit arbejde med en meget minutøs undersøgelse af vores jordbund overalt i landet. Hedeselskabet har foretaget undersøgelser, vi har en kortlægning i forbindelse med vådområderne. Vi ved, at fredningssektoren har foretaget mange undersøgelser i forbindelse med amternes regionplan. Det, det drejer sig om her, er at lægge alle disse undersøgelser oven på hinanden og få et Danmarkskort, som viser os, hvor skal vi gå i gang, hvis vi vil skade naturen mindst og samtidig få de bedste ressourcer.

Jeg er som sagt glad for den positive indstilling, der har vist sig fra et flertal i dette ting, og jeg vil gerne her til sidst spørge ministeren, om det vil være en overvejelse værd relativt hurtigt at igangsætte en undersøgelse omkring et enkelt konkret projekt. Det kunne måske være en strømpil, det kunne måske være det, som kunne bortvejre enhver tvivl omkring behovet for en sådan samlet redegørelse for landet som helhed.

I Smålandshavet har der længe været diskuteret et projekt. Vi ved også, at der andre steder i landet har været diskussioner om tilsvarende projekter. Jeg vil gerne anbefale og opfordre til, at man tager et af disse projekter op og vurderer det ud fra de sammenhænge, som her er nævnt.

Som sagt glæder vi os til en positiv udvalgsbehandling, som flertallet her i tinget har givet udtryk for at ville medvirke til.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Jeg skal til hr. Grove sige, at som jeg sagde i mit første indlæg, har vi netop i landsplanredegørelsen, som er offentliggjort her i slutningen af det gamle år, gjort opmærksom på hele problematikken om landbrugsjorden, om beskyttelsen af den og om, at vi ikke

fortsat kunne bruge den, som vi har gjort det hidtil, til andre formål end de landbrugsmæssige.

Jeg skal til hr. Svend Erik Hovmand kun gøre den bemærkning, at det er jo rigtigt, at hvis det drejer sig om 10.000 ha, så ryger der 500 landbrugsejendomme ud af Danmarkskortet om året. Men jeg gjorde netop opmærksom på, at der i de sidste 3-4 år har været en klar nedgang; tallet er altså blevet formindsket. Det er vi, så vidt jeg kan forstå, enige om at glæde os over, og det er den aktuelle ting, vi kan gøre.

Jeg vil gerne vedstå udtalelsen fra talen til Naturfredningsforeningen sidste år. Men det, der skal vurderes i forbindelse med arealindvindinger, er jo bl. a., at nok kan vi måske opnå at få nye landbrugsområder og dermed dansk natur, men heroverfor står, at vi kan risikere at miste eksisterende værdier, det gælder dyre- og fuglevildt og en række andre ting.

Jeg vil sige om det spørgsmål, hr. Svend Erik Hovmand stillede til sidst, at det lyder for mig meget tiltalende, at man begynder et enkelt sted og ikke sætter hele det store apparat i gang. Jeg synes, der kan være megen fornuft i at overveje, om vi ligesom kunne lave et overslag over, hvad der skulle i gang, hvis man skal foretage en sådan undersøgelse. Det var noget, man bl. a. kunne drøfte i udvalgsarbejdet.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg først takke ministeren for tilsagnet om at gå i gang med et enkelt konkret projekt.

I spørgsmålet om antallet af landbrug håber jeg ikke vi taler forbi hinanden. Vi er enige om, at det forbrug, der sker, bør vi begrænse mest muligt. Det, jeg forsøgte at gøre opmærksom på, var, at ifølge ministerens egne oplysninger har der i de seneste år været tale om et forbrug på ca. 10.000 ha om året, og disse 10.000 ha svarer rundt regnet til 500 ganske almindelige landbrugsejendomme.

Ministeren siger, at forbruget er for nedadgående. Det kan vi alle glæde os over. Men uanset dette må vi konstatere, at der altså er et betydeligt areal, der hvert år alligevel går ud. Om det er 500 eller 400 landbrugsejendomme eller 350, er for så vidt